Cineva întreabă: "M-am hotărât să mă trezesc ! Ce trebuie să fac concret ? "
Dan Mirahorian

Acest articol răspunde şi la întrebarea:
De ce Eckhart Tolle nu spune nimic despre capacităţile uriaşe ale inconştientului fiinţei umane?

Fiindcă in realitate nu există această separare (Supraconştient, Conştient şi Inconştient), decât ca un model/teorie, care incearcă să explice din ce cauză lipsesc capacităţile directe de cunoaştere şi de acţiune (omnicunoaşterea si omnipotenţa) la o fiinţă umană netrezită

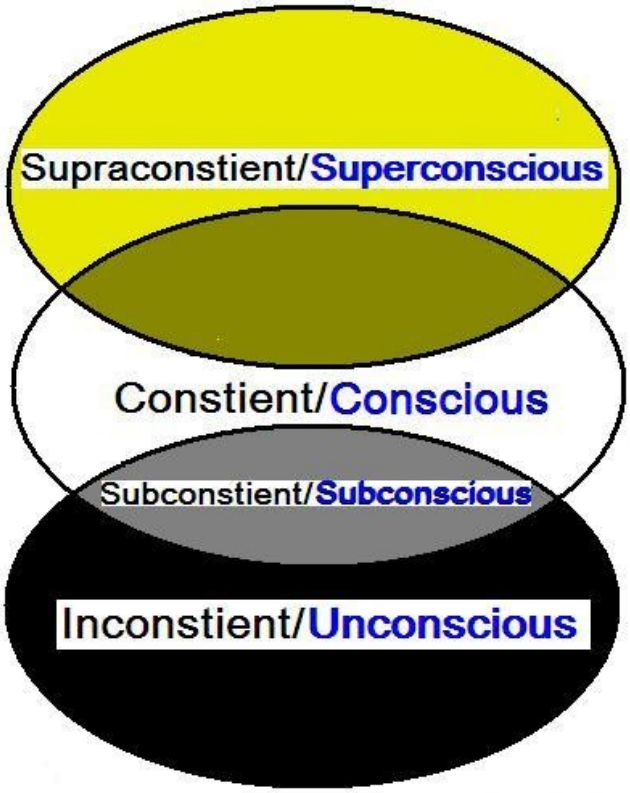

Starea fracturata inainte de trezire, de unificare, aliniere,in care se manifesta ingustarea campului constientului ca urmare a programarii

Starea unificata dupa trezire in care se manifesta reintregirea campului constientului; am folosit simbolul cercului din traditia taoista(cele 10 tablouri ale imblanzirii taurului) si a buddhismului zen (Enzo Ensō 円相 sau sumi)

In realitate nu exista aceste separari (Supraconstient, Constient si Inconstient), decat ca un model/teorie care incearca sa explice din ce cauza lipseste omnicunoasterea si omnipotenta la o fiinta umana netrezita
In reality there are no divisions between the Superconscious, the Conscious and the Unconscious

Imaginea de mai sus prezintă cele două faze de existenţă ale fiinţei umane:
1. Starea fracturată, înainte de trezire(unificare; aliniere), in care se manifestă ingustarea câmpului conştientului, ca urmare a programării, condiţionării(virusării, castrării umanităţii).
2. Starea unificată, de după trezire, in care se manifestă lărgirea, reconectarea cu intregul sau reintregirea câmpului conştientului, ca urmare a deprogramării si a experimentării directe a realităţii(in care dispar identificările şi temerile prilejuite de aceste identificări).
Situaţia de după trezire, care desemnează iluminarea, trezirea, reintregirea sau reconectarea cu intregul, este descrisă prin simbolul cercului gol, atât in tradiţia taoistă, prin Tabloul 8, intitulat "Uitarea omului şi a taurului" din cei Zece Tauri /Ten Bulls(vedeţi mai jos o legătură către articolul care tratează subiectul celor 10 tablouri ale imblânzirii taurului) cât şi in traditia buddhismului zen a cercului Enzo [Ensō (円相)].
Enso sau sumi (termeni japonezi pentru cerc), ca o "expresie a momentului", este un simbol spiritual de adâncă semnificaţie pt taoism şi buddhismul zen, care reprezintă atât adevăratul Sine, golirea de efemer(ego) si vidul, cât şi umplerea absolută, simplitatea, desăvârşirea, nesfârşirea şi perfecta armonie.

O caracteristică importantă a cercului Enso, care intruchipează armonia completă, este că nu este niciodată un cerc închis. Există întotdeauna undeva o deschidere uşoară, indicând că nu este ceva limitat/conţinut în sine, ci mai degrabă ceva care se deschis către infinitate.

Vedeti: Cei 10Tauri-Stadiile progresive ale Constientei care conduc la Iluminare
http://www.scribd.com/doc/30732044/
http://www.scribd.com/doc/21576491/

1.Căutarea taurului;

2.Descoperirea urmelor taurului pe sol;

3.Zărirea taurului în depărtare;

4.Capturarea taurului;

5.Îmblânzirea taurului;

6.Reîntoarcerea acasă (călărirea taurului);

7.Omul rămâne singur, taurul este uitat;

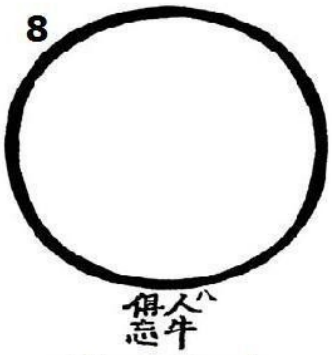

8.Omul şi taurul sunt uitate;

9.Reîntoarcerea la izvor;

10.Sosirea în piaţă cu mâinile deschise;

"Cele zece tablouri ale capturării taurului"[în l.japoneză:"Jugyu(-No)-Zu"]

reprezintă diferitele stadii ale căii taoiste ori fazele experienţei Iluminării în buddhismul Zen. "Cele zece tablouri ale capturării taurului (uneori ale unei vaci sau ale unui bivol,alături de cel care le păzeşte)"din tradiţia Zen,bazate pe o tradiţie taoistă anterioară,erau imagini înscrise într-un cerc,însoţite de texte sau poeme.Aceste tablouri au fost popularizate în Japonia în secolele XIV şi XV în diferite variante de transmisie.Cea mai celebră variantă este opera maestrului chinez de ch'an(zen) Kakuan din secolul 12 e.n. Maestrul Kakuan[în l.chineză: K'uo-an Chih-yüan(sau:Shih-yüan;Kuoan Zhiyuan);în l.jap.:Kakuan Shien,1150 e.n.] le-a desenat,a scris un comentariu în proză şi versurile (traduse aici de Dan O.Mirahorian). S-a utilizat transcrierea realizată de Nyogen Senzaki şi Paul Reps însoţită de ilustraţiile lui Tomikichiro Tokuriki. Denumirea celor zece stadii este indicată sub fiecare tablou.

Trezirea ca proces de extindere a conştienţei

Această extindere se poate realiza doar dacă conştienţa este pusă in aplicare (sabia nefolosită rugineşte) in toate ocaziile posibile(mers, mancat, fumat, respiraţie..) şi dacă ea se lărgeşte, se transformă, devenind nepărtinitoare, imparţială, obiectivă (lipsită de dualitate, de cenzură, de judecată, aprecire bine-rău) şi este ancorată in singura poartă in care realitatea poate fi contactată: **acum şi aici**. Cultivarea conştienţei in viata de zi cu zi se extinde apoi in celelalte camere sau stări de conştiinţă (somn fără vise, somn cu vise).

In situaţia omului netrezit apar trei diviziuni intre Supraconştient, Conştient si Inconştient, create prin programare/indoctrinare/condiţionare/instruire/educaţie. Atunci cand ne identificăm cu ceea ce cunoastem (dogme, teorii, modele ale realităţii) respingem/reprimăm/ne este teamă de tot ceea ce este diferit faţă de ceea ce stim. După trezire totul este inglobat in sfera constientului
In realitate nu exista separări intre Supraconstient, Constient si Inconstient / There are no divisions between the Superconscious, the Conscious and the Unconscious
" Superconştientul, conştientul, inconştientul: aceste diviziuni există pentru că oamenii au fost disciplinaţi (au fost conditionaţi/dresaţi să işi cenzureze spontaneitatea); fără această disciplinare, care a favorizat concentrarea(menţinerea unui focar/centru unic şi inhibiţia tuturor celorlalţi stimuli; observaţi modelul ierarhiei piramidale şi al centralizarii, care a condus la monodeism, monarhii şi dictaturi), toţi oamenii ar fi păstrat darul meditaţiei şi ar fi avut o conştiinţă nelimitată de prejudecăţi, o conştiinţă neingrădită de judecăţi de valoare sau de limitări dualiste(bine-rău). Nu există diviziuni. Freudienii, Jungienii, Adlerienii, şi alţi psihologi cu creierul spălat in universităţi, vorbesc ca şi cum aceste separări ar exista acolo natural, ca şi cum acestea ar fi o parte a realităţii pe care o numim fiinţă umană. Ei nu au dreptate. Inconştientul există, deoarece omul a fost conditionat să reprime, să ascundă, să cenzureze o parte din semnalele care intrau in câmpul conştiinţei|(fiindcă dupa selectia morala, estetica si valorica nu totul era de dorit, nu totul era frumos, nu totul era acceptat fiindca unele lucruri au fost decretate ruşinoase, rele, urâte, nocive); in momentul in care dispare represiunea/reprimarea/cenzurarea/ascunderea şi incepe acceptarea, egalitatea mentala atunci şi inconştientul dispare. [1]
"Inconştientul nu este o diviziune naturală a constiintei dumneavoastră. S-a făcut ceva cu conştiinţa dumneavoastră: conştiinţa dumneavoastră a fost modelată să nu vadă anumite lucruri; aţi fost instruiţi să blocaţi automat multe lucruri din interiorul fiinţei dumneavoastră la care nu doriţi să vă uitaţi; pe care le evitaţi; de aici apare entitatea separată pe care o numim inconştient". [1]

"**O fiinţă umană trezită (buddha) nu cunoaşte nici un inconştient. O fiinţă umană trezită este conştientă de tot ce este in ea; ea are o conştienţă care permite, care acceptă si vede in mod egal totul(aurul şi noroiul sunt in cele din urmă acelaşi lucru: tot o ţesătură de fotoni, care au luat naştere prin reactiile nucleare din stele) şi lasă să intre in viziunea sa totul, fără cenzurare.**
Pentru o fiinţă umană care trăieşte ancorată in ceea ce este acum şi aici, dispare subsolul intunecat in care sunt aruncate/refulate/reprimate/ascunse lucrurile nedorite(eşecurile, maladiile, traumele).
Subsolul intunecat incepe să existe din momentul in care am fost conditionaţi să reprimăm.
Represiunea creează diviziunea/separarea, atunci fiinţa umană devine din ce in ce mai inchisă, din ce in ce mai limitată, deoarece nu se mai poate uita mai in profunzimea sa: ii este frică, nu poate îndrăzni, nu işi poate permite ... se cenzurează.. si astfel este creat inconştientul.
Odată ce inconştientul este creat, rămâne o mică suprapunere a Conştientului/Conscious şi a Inconştientului/Unconscious; aceasta zonă de suprapunere este numită Subconştient/Subconscious. "[1]

Intrebarea "De ce Eckhart Tolle nu spune nimic despre capacităţile uriaşe ale inconştientului fiinţei umane? ", adresată de un cititor care a citit cărţile de mai jos, are un singur răspuns:
este suficientă focalizarea in ACUM, care suspendă mintea(programele automate de filtrare/cenzurare) şi creşte focul conştienţei pt a lumina zonele aflate azi in intuneric.
Intunericul (ca si inconştientul)nu are existenta proprie; dispare in clipa in care apare lumina(conştienţei)

Puterea lui ACUM/ The Power of NOW de Eckhart Tolle traducere de Dan Mirahorian
(ultima varianta de corectură)
http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=7799863954bd9ea04d99131272572420

Constienta /Awareness de Anthony de Mello traducere de Dan Mirahorian
http://www.scribd.com/doc/36597538/Constienta-Awareness-Anthony-de-Mello
http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=3579101424c7ca61cac3811283237404

Din ce cauză lipsesc omnicunoaşterea şi omnipotenţa la o fiinţă umană netrezită ?

Explicaţia este simplă: fiindcă omul a căzut in captivitate intr-o realitate secundă, in care nu vede, ci doar priveşte umbrele proiectate pe ecranul mental. Intr-o realitate a proiecţiilor sau a umbrelor omul rămane orb, prizonier al ignoranţei şi al neputinţei(nu putem mişca un obiect acţionand asupra umbrei acestuia).
Oamenii se peocupă să-şi deschidă cel "de-al treilea ochi" ca pe un organ fizic, uitând că această deschidere a clarvederii este o metaforă pentru vederea nemijlocită, care este un dar moştenit de oricare fiinţă umană, o capacitate cu care este inzestrată chiar acum fiecare fiinţă umană.
"Avem ochi dar nu vedem" fiindcă am fost programaţi să ne uităm in direcţie greşită, la zgomotul produs de umbrele de pe ecran. Doar după "trezirea din nou" descoperim că şi inainte eram eliberaţi din inchisoarea realităţii secunde, dar nu dădeam nici o atentie la ceea ce vedeam cu adevăraţii ochi, fiindcă priveam doar prin ochii egoului.
Pentru a vedea trebuie să fim prezenţi şi să reducem zgomotul care acoperă percepţiile subtile, să reducem tulburarea apei, să lăsăm apa mentală să se liniştească, să permitem impurităţilor să se aşeze, pt ca apa să treacă de la tulbure la claritatea de cristal, să oprim toate activităţile parazite, să incetăm monologul lăuntric sau vorbăria interioară.
O rugaciune alcatuită din vorbe repetate neincetat fără să fie insotită de constientă, de tăcere, de ascultare, nu produce focul trezirii si deci nu este o rugaciune (Anthony de Mello).
O meditatie care conduce la focul care arde egoul, adica la moartea mistica(transa) este o rugaciune. O meditatie care ramane prizoniera a egoului nu este meditatie.

In grădina Raiului erau clone inconştiente pentru zei şi doi pomi; omul s-a autoexclus(a fost dat afară de zei care nu doreau ca nişte clone virusate, care au descoperit că au identităţi separate, să devină şi nemuritoare) din momentul in care in loc să mănânce intâi din pomul vieţii veşnice (care garanta menţinerea contactului cu izvorul de viaţă şi de cunoaştere) a fost ademenit (manipulat prin "tehnica fructului oprit") să mănânce din pomul cunoaşterii(care a declanşat separarea de intreg, apariţia egoului şi a dualităţii). Astfel zeii au creat pe Terra o inchisoare pt sufletele nedorite care s-au virusat (vedeti in cartea: **Interviu cu un extraterestru/ Alien Interview** o alta istorie a civilizaţiilor de pe Terra).
Si in prezent omul poate să aleagă pomul vieţii veşnice prin trezire, prin reconectare experimentală la intreg, prin trecerea la cunoaşterea nemjlocită. In caz contrar rămane captiv in bucla neintreruptă de sinucidere individuală si colectivă, discutată mai jos.
Tranziţia in faza de zeitate a fiinţelor umane a fost intotdeauna sărbătorită atât de zeii temniceri (din oportunism), cât şi de zeii inăltaţi, ca o inflorire a florii constiintei, ca o implinire a menirii universului, care caută prin toate creaţiile sale să devină conştient de el insuşi, să atingă desavârşirea.
Cu privire la căderea din grădina Raiului şi la semnificaţia celor doi pomi există referiri suplimentare in introducerea la cartea "Puterea lui Acum" şi in profilul de pe: http://mirahorian.myplaxo.com/
Vedeti două articole:

Puterile supranaturale /Supernatural powers
http://www.scribd.com/doc/45380709/Puterile-supranaturale-Supernatural-powers
O realitate separată/ A Separate Reality
http://www.scribd.com/doc/27464855/

Cineva imi scrie: "M-am hotărât să mă trezesc ! Ce pot să fac concret ? "

Sunt deja mai multe intrebări. Cine a hotărât? Cine se trezeşte ? Cine face ceva? Ce inseamnă concret ? Pentru mine concret inseamnă practic, experimental, adică o invatare prin contact direct. A învăta să inoti din cărti sau prin corespondentă nu este imposibil, dar extrem de dificil.
Cine a hotărât? Cine se trezeşte ? Cine face ceva?
Dacă sunteţi o fiinţă umană conştientă veţi descoperi ca egoul este cel care face planuri, fixează obiective, ia decizii, stabileşte hotărâri şi vă face să trăiţi in viitor, vă rupe de prezent.
Trăirea in viitor este o virusare care se manifestă prin căutarea/expectaţia/aşteptarea de efecte, scopuri, dorinţe, speranţe, obiective. Toata lumea a fost învăţată să fie în aşteptare - nimeni nu pare să ştie exact de ce, deşi aşa se instalează/induce orice transă, inclusiv transa colectivă.
In realitate aşa a fost programată mintea umană: să irosească prezentul(singurul contact experimental cu realul), dar să spere că mâine ceva se va întâmpla, să spere că mâine se va întâmpla ceea ce aşteaptă. Astfel se autointreţin gratiile inchisorii in care omenirea este captivă de milenii (puterea de co-creare a realităţii, proprie oricărei fiinţe umane, este utilizată in scop autodistructiv, pt a stopa propria eliberare)

Egoul ca existenţă separată (eu sunt/ eu exist) este o iluzie in care oamenii au fost programaţi să creadă/să se identifice, pentru a fi neputinciosi, pentru a fi castraţi. Nimeni nu este separat, de aceea egoul este absurd. Atunci când dumneavoastră existaţi separat de existenţă, dumneavoastră existaţi în suferinţă, in ignoranţă şi maladie, pentru că aţi devenit deconectaţi, rupţi de izvorul de viaţă şi de cunoaştere; şi nimeni altcineva nu este responsabil pentru aceasta – doar dumneavoastră … Ori de câte ori trăiţi fericirea, dumneavoastră nu aveţi ego.
Trezirea nu poate fi un obiectiv al egoului, fiindcă aceasta inseamnă moartea lui şi nasterea adevaratei dumneavoastre identităţi. [1]

In două cuvinte răspunsul la intrebarea: "**Ce pot face concret ?** " este: **cultivaţi conştienţa**.
O puteţi face cu orice prilej(conştientizând respiraţia; renuntaţi zilnic la automatismele care vă fac viaţa comodă, dar moartă) dar singura cale care conduce direct la eliminarea identificării cu trupul (corpul; haina) si cu mintea este practicarea conştienţei in cursul procesului de punere in repaus sau de dezactivare, descris in manualul metodei de relaxare pilotată.
Prezentarea Metodei de Relaxare Pilotata Creata de Mirahorian
http://www.scribd.com/doc/30731329/
Handbook Manual de Relaxare Pilotata Auditiv
http://www.scribd.com/doc/21536063/

Procesul de punere in repaus este unul de stingere, de oprire, de intrare in moarte voluntară,
in care învăţăm să tăcem, să fim pasivi, receptivi, să fim feminini(Yin), in care învăţăm să intrăm in starea in care nu noi cântăm la flaut, ci întregul cântă prin fiecare dintre noi.
Şi amintiţi-vă, adevărul vine numai atunci când sunteti într-o stare de conştiinţă receptivă, feminină(Yin) - niciodată altfel. Nu puteti cuceri adevărul. Partea nu poate cuceri întregul !
In universul holografic intregul univers este deja prezent in fiecare parte, dar nu se poate exprima dacă este cenzurat/respins/dacă ne temem de el, nu se poate manifesta dacă este reprimat de o falsă identitate, de o virusare..
Partea poate permite/accepta intregul numai dacă işi dizolvă separarea, zidurile construite in jur pt a ne asigura o securitate iluzorie…Partea poate intra in această stare doar dacă se eliberează (semnificatia verbului "to relax/a relaxa") si dă drumul (let-go/laisser aller) la bariere.

Acest "a lăsa" sau "a da drumul(let-go)[concept si practica studiată pe larg in articolele dedicate wei wu wei non actiunii in actiune] se va întâmpla doar în cazul în care puteţi face un singur lucru: dacă vă opriţi in a vă mai identifica/agăţa cu/de ceea ce ştiţi, dacă veti inceta să vă mai identificaţi cu doctrinele, modelele, teoriile, dogmele, credinţele, filozofiile si cunoştinţele acumulate, acceptand ca si Socrate, că atat timp cat sunteţi prizonieri ai cunoaşterii mijlocite de umbre, ştiti doar că nu puteti cunoaşte nimic, in afara de modele alcătuite din plase|(limbaje) de simboluri verbale(cuvinte) sau matematice.

Vedeti articolul: Puterea lui Socrate sau efectul acceptării propriei noastre ignoranţe
http://www.scribd.com/doc/45237938
http://www.scribd.com/doc/44568669/

Incetati să vă mai agăţati de bisericile de tot felul şi de religia organizată, altfel veti avea concepţii false şi aceste concepţii/credinte false vă vor ingropa de vii si nu vor permite adevărului să intre inlăuntrul dvs. Adevărul este o experienţă, iar experienţa se întâmplă numai atunci când gândirea nu mai este acolo, numai atunci când dispar credintele care v-au fost inoculate in cursul mileniilor de conditionare.

Intrati doar in stare de ascultare pasivă, deveniti doar o pasivitate extraordinară, deveniti doar o uşă, o deschidere, un flaut in care canta Divinitatea. Vi se poate întâmpla si dvs. acum si aici, dacă veti deveni din ce in ce mai pasivi...
Am incercat meditatia pe koanul "Eu nu exist" atunci cand mă simteam lezat, rănit sau coplesit de ceva... si am descoperit că suferinta dispărea ca prin farmec. Atunci cand eu nu exist, nu există nici o tinta asupra căreia să se răsfrangă agresiunea. In orice agresiune noi suntem coautori fiindca o lasam sa se interiorizeze si ii permitem sa gaseasca o tinta vulnerabila.
Am continuat dizolvarea formei si am descoperit semnificatia expresiei "sărac în duh"..si am vazut că atunci cand eu dispar si devin o nulitate, un neant, un nimeni, raman ca martor impartial si redevin flautul in care canta divinul, mă nasc din nou ca intreg, ca desăvarsire ....
De aceea Meister Eckhart spunea că : "Indumnezeirea nu este atinsă printr-un process de adăugare a ceva în suflet, ci printr-un proces de golire."
Calea de trezire este golirea de efemer si moartea voluntară sau moartea mistică
Vedeti: **Capitolul 11 Principiul golirii**
http://www.scribd.com/doc/36339652/Capitolul-11-Principiul-golirii

Placa turnanta a tuturor traditiilor care vizeaza renasterea la adevarata viata este moartea.
Aparitia capacitatilor paranormale (clarvedere) la multe fiinte umane a fost prilejuita de iesirea/reanimarea dupa perioade de moarte clinica/coma(experienta din vecinatea mortii; Near Death Experience). Multe grupari, miscari si traditii occulte isi initiaza discipolii nou admisi prin simularea simbolica a mortii si a reinvierii, dar imitatia nu are valoarea experimentarii

Fără moarte nu există a doua nastere. Trezirea la adevărata realitate incepe cu moartea.
De ce? Maestrii taoisti(Lao Tzu, Lieh Tzu si Chuang Tzu) afirmă că dacă veţi intelege moartea veţi înţelege totul, pentru că în moarte limitarile dvs. vor fi sterse.
"In moarte, tu ca ego vei dispărea. In moarte, ego-ul va fi abandonat. Dacă poţi înţelege moartea vei fi capabil să înţelegi ceea ce este etern si omniprezent, care este calea de reconectare la intreg - pentru că religia(calea de re-legare, de reconectare) este, de asemenea, o modalitate de a muri, iubirea este, de asemenea, o modalitate de a muri, rugăciunea este, tot, o modalitate de a muri. Meditaţia este moartea voluntară"[1](Nota DM: "fiindca orice meditatie autentică conduce la transă, adică la moarte mistică). [1].

Vedeti articolul despre **moartea mistica**:
Remediul la nebunia individuala si colectiva nu este sinuciderea, ci **eliberarea** iar aceasta se realizeaza prin moartea mistica(transa mistica), care conduce la eliberare(moksha), la "a doua nastere".
http://reteaualiterara.ning.com/forum/topics/remediul-la-sinuciderea-1

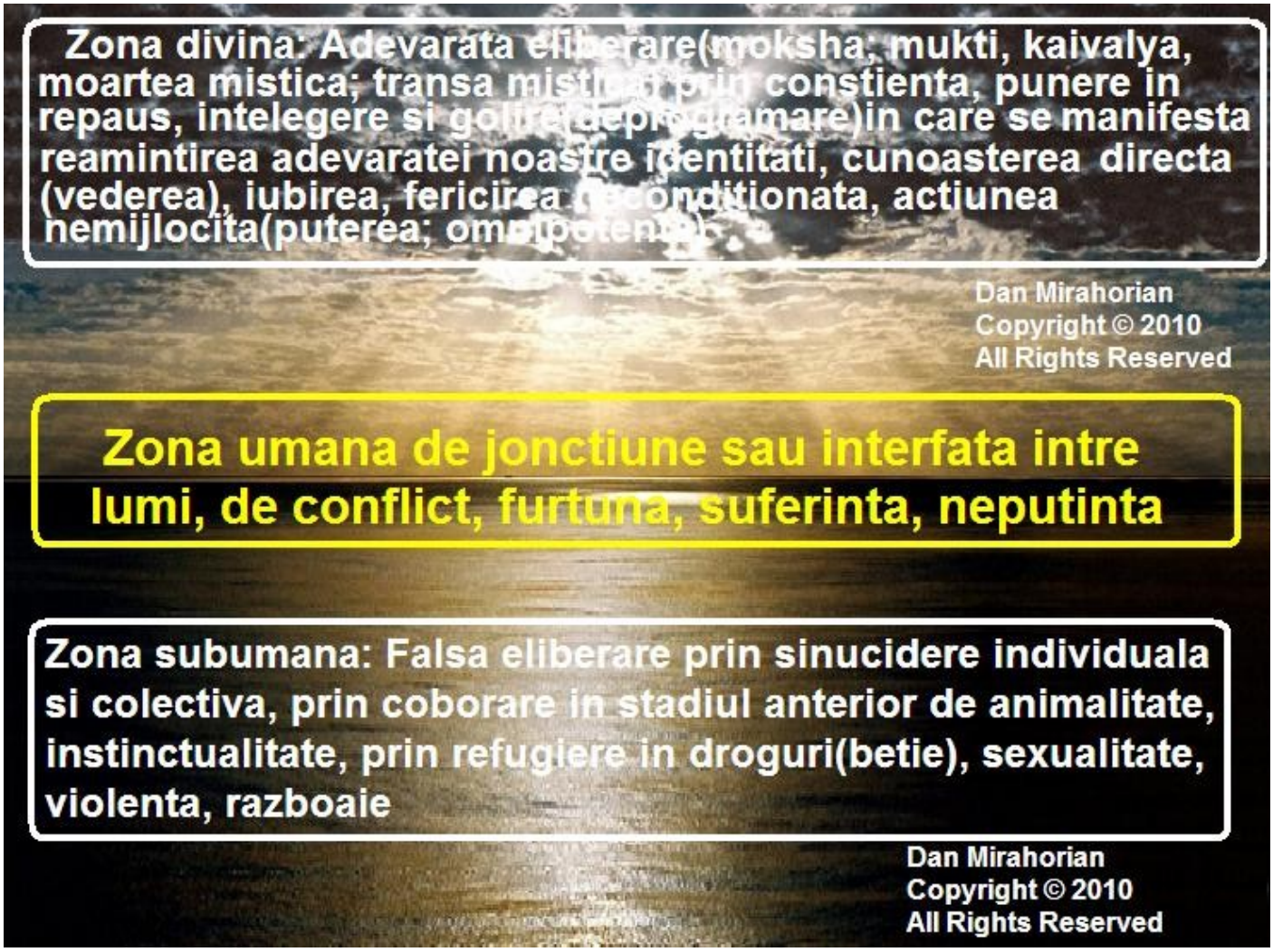
Zona divina: Adevarata eliberare(moksha; mukti, kaivalya, moartea mistica; transa mistica) prin constienta, punere in repaus, intelegere si golire(deprogramare)in care se manifesta reamintirea adevaratei noastre identitati, cunoasterea directa (vederea), iubirea, fericirea neconditionata, actiunea nemijlocita(puterea; omnipotenta).
Dan Mirahorian
Copyright © 2010
All Rights Reserved
Zona umana de jonctiune sau interfata intre lumi, de conflict, furtuna, suferinta, neputinta
Zona subumana: Falsa eliberare prin sinucidere individuala si colectiva, prin coborare in stadiul anterior de animalitate, instinctualitate, prin refugiere in droguri(betie), sexualitate, violenta, razboaie
Dan Mirahorian
Copyright © 2010
All Rights Reserved

"Death is the greatest phenomenon. It is the culmination of life, the crescendo, the highest peak.
You know only one peak, and that peak is of sex, and that is the lowest peak of the Himalayas. Yes, it is a peak, but the lowest peak; death is the highest peak.....
Sex is birth: it is the beginning of the Himalayas, the lowest peak. Just at the beginning the highest
is not possible. Slowly, slowly, the peaks rise higher and higher, finally they come to the peak. Death is the peak, sex is the beginning. Between sex and death is the whole story of life.
Western psychology starts by understanding sex.
Eastern psychology, the psychology of the Buddhas, starts by understanding the psychology of death. To understand sex is very primary; to understand death is the ultimate.
And by understanding death you can die consciously. If you die consciously you will not be born
again – there will be no need. You have learned the lesson, you will not be thrown back again and
again into the wheel of life and death. You have known, you have learned – there is no need for you to be sent again to the school; you have transcended. If you don't learn the meaning of death you will have to be thrown back. Life is a situation to learn what death is.
Who dies? And who is born? The ego is born and the ego dies.
Deep down, where ego is no more, you are never born and you never die.

You are eternal, you are eternity, you are the very substratum, the very stuff that existence is made of – how can you die? But ego is born and ego dies.
You are never born and you can never die, but how to know it?
Would you like to wait until death comes? That is very risky, because if you live your whole life unconsciously, there is not much possibility that you may become conscious when you die.
It is not possible if your whole life has been a continuity of unconscious living, you will die unconsciously, you will not be able to know. You will die in a coma, you will not be able to observe and see what is happening. You were not even able to see life, how can you see death? Death is more subtle.
If you really want to know. then start becoming alert, aware. Live consciously, learn consciousness, accumulate consciousness.
Become a great flame of consciousness, then, when death comes. You will be able to witness it, you will be able to see it and you will know 'The body is dying, the ego is dying, but I am not dying because I am the witness.' That witness is the very core of existence.
That witness is what other religions call 'God'. and what Lieh Tzu. Chuang Tzu call 'Tao': the knower, the knowing element, consciousness, awareness, alertness.
Start living a conscious life. Do whatsoever you are doing, but do as if you are a witness to it – watch it, silently go on observing it.
Don't get lost into things; remain alert, remain beyond. Start from small things: walking on the road, eating, taking a bath, holding the hand of a friend, talking, listening –small things. but keep alert.
You will forget again and again. Pick it up again, find it out again, remember it again. This is what Buddha calls 'mindfulness', what Gurdjieff calls 'self-remembering'.
Go on remembering that you are a witness. In the beginning it is arduous, hard, because our sleep
is long. We have slept for many lives. We have become accustomed to sleep, we are snoring –
metaphysically. It is difficult. but if you try, by and by a ray of alertness will enter in your being. It is
possible – difficult, but possible – not impossible. And this is the most valuable thing in life.
'Only He and I know that You were never born and will never die.'
I know you will never die, because you were never born, but you don't know it. My knowing is not
going to help you – you have to know it. It has to become your own understanding: 'a light unto
yourself.
'Is it He who is truly miserable, Is it We who are truly happy?'
And then he puts a question to his disciple 'Who is happy those who are alive or those who are
dead? Who is really miserable – those who are dead or those who are alive? And who is really
happy?'
And he leaves the question. It is a koan: the disciple has to meditate on it. The parable says nothing. it ends abruptly. Now the disciple has to work it out. Now he has to
meditate, he has to be aware of death, of life. of love, of this and that. And he has to meditate on
the fact: Who is really happy? Are you happy by being just alive? You are not; the whole world is
so miserable. So one thing can be deduced, and can be deduced unconditionally, that just by being alive one is not bound to be happy. Just being alive is not enough to be happy – something
more is needed to be happy, something 'plus'. Life plus awareness... then happiness arises, because in awareness, in the light of awareness, the darkness of ego disappears.
Now, when life has a plus point of awareness great things happen. First: the ego disappears.
and with the ego disappears death, because only ego can die – because ego was born. With

ego, birth has disappeared, death has disappeared. With ego, your separation from existence has disappeared.
This is the meaning of the crucifixion: ego is crucified.
When Jesus is crucified, Christ is born – that is the meaning of resurrection. On one side crucifixion, on the other side resurrection. (moartea mistica si a doua nastere)
Die if you really want to be alive – very paradoxical, but tremendously true, absolutely true.
As you are, you are neither dead nor alive, you are hanging in-between, hence the misery. the tension, the anguish. (imaginea liniei agitata de valuri)
You are split: you are neither alive nor dead. Either be totally alive, and then you will know what life is; or be totally dead, then too you will know what life is – because with totality opens the door of Tao.
Be total. A man who is asleep cannot be total in anything. You are eating, you are not total there; you are thinking a thousand and one things, you are dreaming a thousand and one dreams, you are just stuffing mechanically. You may be making love to your woman or to your man you are not totally there. You may be thinking of other women: making love to your wife and thinking of some other woman. Or you may be thinking of the market, or of the prices of things that you want to purchase, or of a car, or of a house, or of a thousand and one things – and you are making love mechanically.
Be total in your acts, and if you are total you have to be aware; nobody can be total without being aware. Being total means no other thinking. If you are eating, you are simply eating; you are totally here-now. The eating is all: you are not only stuffing, you are enjoying it. Body, mind, soul all are in tune while you are eating: there is a harmony, a deep rhythm, between all three layers of your being. Then eating becomes meditation, walking becomes meditation, chopping wood becomes meditation, carrying water from the well becomes meditation, cooking food becomes meditation.
Small things are transformed: they become luminous acts, and each act becomes so total that each act has the quality of Tao.
Then you are not the doer when you are total. Then God is the doer, or the total is the doer – you are just a vehicle, a passage. And becoming that passage is bliss, is benediction. "[1]

Referinte/Bibliografie

[1] Vedeti : Capitolul 1, intitulat " Voluntary death/ Moartea voluntara" din cartea "Tao: The Pathless Path, Vol 1;Talks on extracts from ”The Lieh Tzu”